Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XX.

Wydana i rozesłana: 18. Lutego 1850.

48.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 9. Lutego 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, w których najwyższy patent o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840 w wykonaniu stoi,

którem się niektóre zmiany tejże ustawy obwieszczają iz dniem 15. Marca 1850. wykonywanie wprowadzają.

Ze względu na naglącą potrzebę, w postanowieniach ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. wprowadzić niektóre poprawy i uzupełnienia, nim jeszcze zupełne przeistoczenie tejże ustawy uskutecznionem być może, za wysłuchaniem Rady ministrów raczył Najjaśniejszy Pan rozporządzić, aby z dniem 15. Marca 1850. we wszystkich krajach, w których wspomniana ustawa o stęplu i taksach działa, w wykonanie weszły postanowienia następujące:

I. Wymiar należytości.

a) Stępel podług wartości.

§. 1.

Na miejsce wymiaru należytości stęplowej §§fami 14. i 19. L. 1. ustawy o stęplu i taksach przepisanego na dokumenta, podług wartości przedmiotu stęplowi uległe. wejść mają załączone tu skale stęplowe wraz z postanowieniami przytoczonemi.

b) Nabycie rzeczy nieruchomych.

§. 2.

Dokumenta, na mocy których prawo własności rzeczy nieruchomej odpłatnie lub bezpłatnie przenosi się. ulegać mają należytości stęplowej po 15 kr. (w królestwie Lombardzko-Weneckiem po 75 centes.) od każdego arkusza i w każdem wydaniu. Za

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. Februar 1850.

48.

Verordnung des Finanzministeriums vom 9. Februar 1850,

giltig für alle Kronländer, in denen das allerhöchste Stämpel- und Taxpatent vom 27. Jänner 1840 Wirksamkeit hat,

wodurch einige von Sr. Majestät sanctionirte Aenderungen dieses Gesetzes kundgemacht, und vom 15. März 1850 angefangen, in Wirksamkeit gesetzt werden.

Mit Rücksicht auf das dringende Erforderniss, in den Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 einige Verbesserungen und Ergänzungen eintreten zu lassen, noch ehe die vollständige Umstaltung dieses Gesetzes in Anwendung gesetzt zu werden vermag, haben Seine Majestät über Anhörung des Ministerrathes anzuordnen geruht, dass folgende Bestimmungen vom 15. März 1850 an in allen Ländern, in denen das gedachte Stämpel- und Taxgesetz Wirksamkeit hat, in Vollzug gesetzt werden:

I. Gebührenausmass.

a) *Werthsstämpel.*

§. 1.

An die Stelle des mit den §§. 14 und 19, Z. 1, des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 festgesetzten Ausmasses der Stämpelgebühr für die nach dem Werthe des Gegenstandes stämpelpflichtigen Urkunden haben die beigeschlossenen Stämpelscalen sammt den beigefügten Bestimmungen zu treten.

b) *Erwerbung unbeweglicher Sachen.*

§. 2.

Urkunden, wodurch das Eigenthumsrecht einer unbeweglichen Sache entgeltlich oder unentgeltlich übertragen wird, haben der Stämpelgebühr von 15 kr. (im lombardisch-venetianischen Königreiche von 75 Centesimi) für jeden Bogen und in jeder Ausfertigung zu unterliegen. Für das Rechtsgeschäft selbst ist, wenn es nach dem 14. März 1850 geschlos-

sam interes prawny, jeżeliby go po dniu 14. Marca 1850. zawarto, lub jeżeliby względem takowego dokument prawny dopiero po tym dniu wydano, należytość $3^1|_2$ odsetka od wartości rzeczy opłacona być ma.

c) Wciągnienia w księgi.

§. 3.

Na miejsce postanowień §§fów 27. L. 1, 40. L. 1, 50. L. 4. i 61. L. 3. niemieckiego, dalej §§fów 28. L. 1. i 41. L. 4. włoskiego tekstu ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840, tudzież na miejsce rozporządzeń dodatkowych do tych §§. i przepisów o taksach za wciągnienia w księgi publiczne tak co do podań, w celu uzyskania takowego wciągnienia po dniu 14. Marca 1850. wniesionych, jak co do wciągnień w księgi publiczne na zasadzie tych podań miejsce mających, wejść mają rozporządzenia następujące:

A. Podania o wciągnienie w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych, czy idzie o intabulacyą czy o prenotacyą, podlegają należytości stęplowej po 15 kr. od każdego arkusza bez różnicy władzy lub urzędu, do którego wniesione są.

B. Samo wciągnienie w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych,

a) bez opłaty należytości nastąpić ma, jeżeli idzie o wciągnienie prawa własności, od którego nabycia należytość podług niniejszego rozporządzenia (§. 2) opłacono, lub jeżeli wciągnienie opiera się na wykonaniu ustawy z dnia 7. Września 1848. względem zniesienia węzła poddańczego i uwolnienia gruntów od ciężarów. Wciągnienie

b) w innych przypadkach, jeżeli idzie o wciągnienie prawa własności, użytkowania, lub prawa użycia rzeczy nieruchomej, należytości $1^1|_2$ odsetka od jej wartości, a

c) jeżeli inne prawa wciągnione być mają, o ile ich przedmiot jest rzeczą szacowną, należytości $^1|_2$ odsetka od wartości ich przedmiotu, w przeciwnym zaś razie należytości po 30 kr. za każde wciągnione prawo podlegać ma, zaś

d) końcem wykreślenia prawa wciągnionego bez opłaty należytości nastąpić powinno.

Do wciągnień prenotacyi końcem osiągnienia praw realnych postanowienia ustępów a) aż do d) stosują się.

Jeżeliby zaś prenotacyą w drodze rekursu zniesiono lub zmieniono, tedy przytoczywszy dowód o zwrócenie całej należytości odsetkowej lub stosunkowej jej części podać można, od której jednak za prenotacye, na zasadzie jednego a tego samego sądowego dozwolenia u jednego a tego samego urzędu wykonane, stałą należytość 30 kr. odciągnąć należy. Zwrócenie stałych należytości za wciągnienia miejsca nie ma*).

---

*) Dla królestwa Lombardzko-Weneckiego i dla Dalmacyi §. 3. opiewa, jak następuje:

Na miejsce postanowień §§fów 28. L. 1. i 41. L. 4. włoskiego tekstu ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. i rozporządzeń dodatkowych do tych §§fów tak co do próźb w celu uzyskania przepisania, wciągnienia, prenotacyi, wykreślenia, zmniejszenia lub przeniesienia jakiego

sen, oder erst nach diesem Tage die Rechtsurkunde darüber ausgefertigt wurde, eine Gebühr von $3\frac{1}{2}$ Procent von dem Werthe der Sache zu entrichten.

c) *Bücherliche Eintragungen.*

§. 3.

An die Stelle der Bestimmungen der §§. 27 Z. 1, 40 Z. 1, 50 Z. 4, und 61 Z. 3, des deutschen, dann der §§. 28, Z. 1 und 41 Z. 4, des italienischen Textes des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840, der Nachtragsverordnungen zu diesen §§. und der Vorschriften über die Taxen für die Eintragungen in die öffentlichen Bücher haben sowohl für die Eingaben, die zur Erwirkung einer solchen Eintragung nach dem 14. März 1850 überreicht werden, als für die Eintragungen, die im Grunde dieser Eingaben in die öffentlichen Bücher stattfinden, folgende Anordnungen zu treten:

A. *Die Eingaben um Eintragung zur Erwerbung dinglicher Rechte in die öffentlichen Bücher, es mag sich um eine Intabulation oder Pränotation handeln, unterliegen der Stämpelgebühr von 15 kr. für jeden Bogen ohne Unterschied der Behörde oder des Amtes, wo sie überreicht werden.*

B. *Die Eintragung zur Erwerbung dinglicher Rechte in die öffentlichen Bücher selbst, hat*

a) *gebührenfrei zu erfolgen, wenn es sich um die Eintragung des Eigenthumsrechtes handelt, für dessen Erwerbung die Gebühr nach dieser Verordnung (§. 2) entrichtet wurde, oder wenn die Eintragung sich auf die Vollstreckung des Gesetzes vom 7. September 1848 über die Aufhebung des Unterthansverbandes und die Entlastung des Bodens gründet. Die Eintragung hat*

b) *in anderen Fällen, wenn es sich um die Eintragung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes einer unbeweglichen Sache handelt, der Gebühr mit $1\frac{1}{2}$ Procent ihres Werthes, und*

c) *wenn andere Rechte einzutragen sind, sofern ihr Gegenstand eine schätzbare Sache ist, der Gebühr von $\frac{1}{2}$ Procent des Werthes ihres Gegenstandes, im entgegengesetzten Falle aber der Gebühr von 30 kr. für jedes eingetragene Recht zu unterliegen, dagegen*

d) *zur Löschung eines eingetragenen Rechtes gebührenfrei stattzufinden.*

Auf die Eintragungen von Pränotationen zur Erlangung dinglicher Rechte haben die Bestimmungen der Absätze a) *bis* d) *Anwendung.*

*Wird jedoch die Pränotation im Recurswege aufgehoben oder abgeändert, so kann unter Beibringung des Beweises um Rückerstattung der ganzen Procentual-Gebühr oder des verhältnissmässigen Theiles derselben eingeschritten werden, wovon jedoch für die im Grunde einer und derselben gerichtlichen Bewilligung bei einem und demselben Amte vollzogenen Pränotationen die fixe Gebühr von 30 kr. in Abzug zu bringen ist. Die Rückstellung von fixen Eintragungsgebühren finden nicht Statt *).*

**) Für das lombardisch-venetianische Königreich und Dalmatien lautet der §. 3 folgendermassen:*
An die Stelle der Bestimmungen der §§. 28, Z. 1 und 41 Z. 4 des italienischen Textes des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 und den Nachtragsverordnungen zu diesen §§. haben sowohl für die Eingaben die zur Erwirkung einer Umschreibung, Eintragung, Vormerkung,

d) Należytość stęplowa, w ilości nad 20 złt. r. wypadająca.

§. 4.

W przypadkach, w których podług skal stęplowych wyższa należytość stęplowa jak 20 złt. r. (w królestwie Lombardzko-Weneckiem 60 lir) wypada, lub w których wedle §§fów 2., 3. niniejszego rozporządzenia należytość podług odsetków od wartości opłacona być ma, spłacenie należytości gotówką u jednego z urzędów, osobnem rozporządzeniem bliżej oznaczyć się mających, nastąpić ma.

Dokument, od którego należytość stęplowa w ilości nad dwadzieścia złotych reńskich (w królestwie Lombardzko- Weneckiem 60 lir) wypada, w ciągu terminów, §fem. 8. niniejszego przepisu wyznaczonych, urzędowi do pobierania należytości przeznaczonemu przedłożonym, a należytość wypadająca tamże opłaconą być ma. Wszelakoż dozwala się także, przed sporządzeniem dokumentu przynieść do urzędu niezapisany papier, należytość opłacić, i zatwierdzenie nastąpionej wypłaty żądać. Urzędowe to poświadczenie odebrania w takowym razie na przyniesionym papierze z nadmienieniem, że wypłatę przed sporządzeniem dokumentu uiszczono, na tem miejscu, gdzie znak stęplowy wyciśniętym bywa, umieszcza się, i to samo dla stron skutkuje, co stęplowanie później nastąpione.

---

prawa w księgach hypotecznych (notyfikowych) po dniu 14. Marca 1850. podanych, jak co do wciągnień w księgi publiczne, na zasadzie takowych podań miejsce mających, wejść mają rozporządzenia następujące:

A. Rzeczone podania i noty hypoteczne podlegają należytości stęplowej po 75 cent. lub 15 kr. od każdego arkusza bez różnicy władzy lub urzędu, do którego się podają.

B. Samo wciągnienie w celu nabycia praw realnych,

a) jeżeli idzie o pewną ilość lub o przedmiot szacowny, podlegać ma należytości $1/2$ odsetka od ilości wspomnianej lub od wartości przedmiotu,

b) przeciwnie, jeżeli idzie o wykreślenie lub zmniejszenie prawa w publiczne księgi wciągnionego, bez opłaty należytości dziać się powinno.

Co do wciągnienia prenotacyi końcem osiągnienia praw realnych, zastósowane być ma postanowienie ustępu a). Atoliż jednak, jeżeliby prenotacyą drogą rekursu zniesiono lub zmieniono, tedy pod załączeniem dowodu podać można o zwrócenie całej należytości lub stosunkowej części tejże, od której jednak za wszystkie prenotacye, na zasadzie jednego a tego samego dozwolenia sądowego wykonane, stałą należytość 1 liry 50 cent. lub 30 kr. odciągnąć należy. Zwrócenie wypłaconej stałej należytości miejsca nie ma.

C. Wciągnienie własności lub posiadania dobra nieruchomego w rejestra podatkowe bez opłaty należytości dzieje się. Jeżeliby zaś w tych częściach kraju, w których dekret rządu włoskiego z dnia 10. Lutego 1809. w wykonaniu stoi, o wciągnienie takowe na zasadzie prawnego interesu, przed 15. Marca 1850. zawartego, po upływie terminu trzechmiesięcznego, przytoczonym dekretem z dnia 10. Lutego 1809, art. 22. przepisanego, upraszano, tedy należytość $3^1/_2$ odsetka od wartości rzeczy, we własność lub w posiadanie przeszłej, opłacić się ma, przy czem jednak, jeżeliby dokument względem rzeczonego interesu wyższemu stęplowi jak 75 cent. lub 15 kr. poddano, takowa zapłacona nadwyżka stęplowa od należytości, podług tego postanowienia wypadającej, odtrącona być ma.

d) *Stämpelgebühr, die mit einem höheren Betrage als 20 fl. entfällt.*

§. 4.

In den Fällen, in welchen nach den Stämpelscalen eine höhere Stämpelgebühr als 20 fl. (im lombardisch-venetianischen Königreiche 60 Lire) entfällt, oder in welchen nach §§. 2, 3 dieser Verordnung eine Gebühr nach Procenten des Werthes zu entrichten ist, hat die Einzahlung der Gebühr in Barem bei einem derjenigen Aemter zu geschehen, welche durch eine besondere Verordnung werden näher bezeichnet werden.

Die Urkunde, von welcher die Stämpelgebühr mit einem höheren Betrage als Zwanzig Gulden (im lombardisch-venetianischen Königreiche 60 Lire) entfällt, ist binnen der mit dem §. 8 der gegenwärtigen Vorschrift festgesetzten Fristen dem zur Einhebung der Gebühr bestimmten Amte vorzulegen und die entfallende Gebühr daselbst zu berichtigen. Es ist jedoch auch gestattet, vor der Ausfertigung der Urkunde unbeschriebenes Papier zu dem Amte zu bringen, die Gebühr zu entrichten, und die Bestätigung über die erfolgte Zahlung zu verlangen. Die ämtliche Empfangsbestätigung wird in diesem Falle auf dem beigebrachten Papiere mit dem Beisatze, dass die Zahlung vor der Ausfertigung der Urkunde geleistet wurde, an der Stelle, wo das Stämpelzeichen angebracht zu werden pflegt, angesetzt, und hat für die Parteien dieselbe Wirkung, wie die Nachstämplung hervorzubringen.

Löschung, Verminderung oder Uebertragung eines Rechtes in den Hypotheken- (Notificen-) Büchern nach dem 14. März 1850 überreicht werden, als für die Eintragungen, die im Grunde dieser Eingaben in die öffentlichen Bücher stattfinden, folgende Anordnungen zu treten:

A. Die gedachten Eingaben und die Hypothekar-Noten unterliegen der Stämpelgebühr von 75 Cent. oder 15 kr. für jeden Bogen ohne Unterschied der Behörde oder des Amtes, wo sie überreicht werden.

B. Die Eintragung zur Erwerbung dinglicher Rechte selbst, hat,

a) *wenn es sich um einen bestimmten Betrag oder einen schätzbaren Gegenstand handelt, der Gebühr von ½ Procent des gedachten Betrages oder von dem Werthe des Gegenstandes zu unterliegen,*

b) *dagegen wenn es sich um die Löschung oder Verminderung eines in öffentlichen Büchern eingetragenen Rechtes handelt, gebührenfrei zu geschehen.*

Auf die Eintragung von Pränotationen zur Erlangung dinglicher Rechte hat die Bestimmung des Absatzes a Anwendung. Wird jedoch die Pränotation im Recurswege aufgehoben oder abgeändert, so kann unter Beibringung des Beweises um Rückerstattung der ganzen Gebühr oder des verhältnissmässigen Theiles derselben eingeschritten werden, wovon aber für alle im Grunde einer und derselben gerichtlichen Bewilligung vollzogenen Pränotationen die fixe Gebühr von 1 Lira 50 Cent. oder 30 kr. in Abzug zu bringen ist. Die Rückstellung einer entrichteten fixen Gebühr findet nicht Statt.

C. Die Eintragung des Eigenthumes oder Besitzes eines liegenden Gutes in die Steuer-Register erfolgt gebührenfrei. In soferne jedoch in den Gebietstheilen, in welchen das Decret der italienischen Regierung vom 10. Februar 1809 in Wirksamkeit steht, diese Eintragung im Grunde eines vor dem 15. März 1850 geschlossenen Rechtsgeschäftes nach Ablauf der mit dem bezogenen Decrete vom 10. Februar 1809, Art. 22, vorgeschriebenen Frist von 3 Monaten angesucht wird, ist die Gebühr mit 3 ½ Procent des Werthes der in das Eigenthum oder in den Besitz übergegangenen Sache zu entrichten, wobei jedoch soferne die Urkunde über das gedachte Geschäft einem höheren Stämpel als 75 Cent. oder 15 kr. unterzogen worden wäre, dieser entrichtete Stämpelmehrbetrag an der nach dieser Bestimmung entfallenden Gebühr abzurechnen ist.

II. Osobne postanowienia względem należytości od przeniesienia własności rzeczy nieruchomych.

a) Ustanowienie wartości.

§. 5.

Za wartość rzeczy nieruchomej uważa się przy wymiarze należytości:

1. od kupna, za zwyczaj umówiona cena kupna wraz z wartością należności pobocznych;

2. od innych sposobów nabycia:

a) wartość ostatniem ocenieniem sądowem ustanowiona, jeżeli przeciw stósowności tejże z czasu przedsięwzięcia ocenienia lub z innych okoliczności nie zachodzą istotne wątpliwości,

b) w braku takowego ocenienia ta cena kupna, za jaką ostatnie zbycie nastąpiło, wraz z należnościami pobocznemi, jeżeli to nie pierwej jak przed sześcią laty przedsięwziętem zostało.

Atoliż w żadnym z przypadków pod 1, 2. wyszczególnionych, jeżeli rzecz podatkowi gruntowemu i czynszowo-domowemu lub jednemu z tych dwóch gatunków podatku podlega, wartość w mniejszej jak stunasobnej ilości zwyczajnej należytości tych gatunków podatku przyjętą być powinna, jeżeliby przez przypadkowe zdarzenia zaszłe zmniejszenie lub pogorszenie rzeczy w porównaniu ze stanem, przy wymierzeniu podatku za podstawę wziętym, nie dowiedziono i niższy wymiar wartości przez to niewątpliwie nie wykazano.

Tak podatkującemu, jak administracyi poborowej do woli zostawia się, chociaż znajdują się środki do wymierzania należytości pod 1, 2. podane, dobrowolnie ułożyć się względem innej podstawy do wymierzenia lub w celu tego wymierzenia upraszać o osobne ocenienie sądowe.

Ustanowienie wartości przez osobne ocenienie sądowe zawsze nastąpić ma, jeżeli i o ileby administracya poborowa z podatkującym o inną podstawę do wymierzenia nie ugodziła się.

Przy ustanowieniu wartości od wartości rzeczy odciągnąć się mają tylko ciężary z nią połączone, bez których użycie lub pożytkowanie z rzeczy miejsca mieć nie może, o ileby takowe odciągnienie już w samym pomiarze oznaczenia wartości nie było objęte. Ustanowienie wartości dalej do onego czasu odniesionem być ma, w którym nabywca rzeczy oddania tejże żądać miał prawo.

Koszta sądowego ocenienia skarb rządowy ponosić winien, jeżeli to na żądanie administracyi poborowej przedsięwziętem zostało, i rezultat ilość wartości, przez podatkującego podaną, nie o więcej jak 12½ odsetka (jednę ósmą) przewyższający okazało. W każdym innym przypadku podatkujący koszta ponosić winien.

b) Wypłatność należytości.

§. 6.

Prawo skarbu rządowego do należytości od przeniesienia własności rzeczy nieruchomej z onym czasem wstępuje, w którym interes prawny zawarto. Jeżeli się

II. Besondere Bestimmungen bezüglich der Gebühr von der Uebertragung des Eigenthums unbeweglicher Sachen.

a) Werthsbestimmung.

§. 5.

Als Werth einer unbeweglichen Sache wird angenommen bei der Gebührenbemessung

1. von einem Kaufe, in der Regel der bedungene Kaufpreis sammt dem Werthe der Nebenleistungen,

2. von andern Erwerbungsarten:

a) der durch die letzte gerichtliche Schätzung festgestellte Werth, wenn nicht gegen die Angemessenheit desselben aus der Zeit der Schätzungsvornahme oder aus anderen Umständen wesentliche Anstände sich ergeben,

b) in Ermanglung einer solchen Schätzung der Kaufpreis, um welchen die letzte Veräusserung stattgefunden hat, sammt Nebenleistungen, falls sie nicht vor länger als 6 Jahren vorgenommen wurde.

In keinem der unter 1, 2 angeführten Fälle soll jedoch, soferne die Sache der Grund- und Hauszinssteuer oder einer dieser beiden Steuerarten unterliegt, der Werth mit einem mindern Betrage als dem 100fachen der ordentlichen Gebühr dieser Steuerarten angenommen werden, wenn nicht eine durch zufällige Ereignisse eingetretene Verminderung oder Verschlimmerung der Sache im Vergleiche mit dem der Steuerbemessung zum Grunde gelegten Zustande dargethan und das mindere Werthausmass dadurch auf eine unzweifelhafte Art nachgewiesen wird.

Sowohl dem Steuerpflichtigen als auch der Steuerverwaltung sieht aber frei, wenn gleich die unter 1, 2 angegebenen Mittel zur Gebührenbemessung vorhanden sind, über einen andern Masstab der Bemessung freiwillig übereinzukommen, oder zum Behufe der Letzteren eine besondere gerichtliche Schätzung anzusuchen.

Die Werthsbestimmung durch eine eigene gerichtliche Schätzung hat stets zu erfolgen, wenn und insoweit die Steuerverwaltung mit dem Steuerpflichtigen nicht über einen andern Masstab der Bemessung übereinkommt.

Bei der Werthsbestimmung sind von dem Werthe der Sache nur die auf ihr haftende Lasten, ohne welche der Gebrauch oder die Benützung der Sache nicht stattfinden kann, in Abzug zu bringen, sofern dieser Abzug nicht bereits in dem Masstabe der Wertheveranschlagung selbst begriffen ist. Die Werthsbestimmung ist ferner auf denjenigen Zeitpunct zu beziehen, in welchem der Erwerber der Sache deren Uebergabe zu fordern berechtigt war.

Die Kosten der gerichtlichen Schätzung hat der Staatsschatz zu tragen, wenn dieselbe auf Ansuchen der Steuerverwaltung vorgenommen wird, und ein Ergebniss lieferte, welches den von dem Steuerpflichtigen angegebenen Werthsbetrag nicht um mehr als 12½ Procent (ein Achtel) übersteigt. In jedem andern Falle haben die Kosten dem Steuerpflichtigen zur Last zu fallen.

b) Fälligkeit der Gebühr.

§. 6.

Das Recht des Staatsschatzes auf die Gebühr von der Uebertragung des Eigenthums einer unbeweglichen Sache tritt mit dem Zeitpuncte ein, in welchem das Rechtsgeschäft ge-

strony na kontrakt piśmienny ugodziły, tedy dzień sporządzenia dokumentu tego za czas takowy uważać się ma.

c) Zobowiązanie do oznajmienia.

§. 7.

Interes prawny urzędowi oznajmić, a jeżeli względem niego dokument sporządzono, tenże onemuż przedłożyć należy; nad to osoby do opłacenia należytości zobowiązane (§. 9.) winny są urzędowi do wymierzenia należytości potrzebne wykazy i akta pomocne przedłożyć. Tedy też i sądy na żądanie rzeczonemu urzędowi znajdujące się u nich akta pomocne ku temu udzielić powinny.

d) Termin do oznajmienia i czyim to jest obowiązkiem.

§. 8.

Urząd zawiadomiać mają:

1. przy interesach w kraju tutejszym należytościom podległym zawartych, w ciągu ośmiu dni po zawarciu interesu, a to:

a) jeżeli go u publicznych władz, sądów, urzędów przedsięwzięto, te władze, sądy, urzędy;

b) jeżeli go przed notaryuszem lub pod spólnem działaniem adwokata albo za publicznem uwierzytelnieniem ustanowionego ajenta lub rzecznika zawarto, ten notaryusz, adwokat, ajent, rzecznik;

c) oprócz przypadków pod a) i b) namienionych obie strony;

2. przy interesach, zewnątrz tutejszego kraju należytościom podległego zawartych, atoliż w tymże działać mających, w ciągu trzydziestu dni, jak dokument prawny, względem nich sporządzony, w kraj tutejszy należytościom podległy wniesionym został, ten, do którego się takowy dokument w kraju tutejszym dostał,

3. W przypadkach 1. i 2. także i przed upływem tych terminów te same osoby, nim z dokumentu w kraju tutejszym użytek urzędowy zrobiono, lub zobowiązanie, w skutek onegoż na się wzięte, wypełniono lub na zasadzie tegoż inną czynność, prawnie obowiązującą, przedsięwzięto.

Dowodzenie co do zachowanego czasu przepisanego w przypadku powstających wątpliwości jest obowiązkiem podatkującego. Ten ostatni osobliwie w tym przypadku do tego dowodzenia spowodanym być ma, jeżeli czas sporządzenia dokumentu na takowym nie wyraźnie oznaczono.

e) Kto do opłacenia należytości lub do odpowiedzialności za takowę obowiązanym jest:

§. 9.

Zobowiązanie do opłacenia należytości i odpowiedzialność za takowę, jeżeli sporządzono dokument prawny, do tych osób stosuje się, których ustawa o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia roku 1840. do opłacenia należytości stęplowej i do odpowie-

schlossen wurde. Haben sich die Parteien zu einem schriftlichen Vertrage verabredet, so hat der Tag der Errichtung dieser Urkunde als dieser Zeitpunct zu gelten.

c) Verpflichtung zur Anzeige.

§. 7.

Das Rechtsgeschäft ist dem Amte anzuzeigen und soferne darüber eine Urkunde errichtet wurde, diese demselben vorzulegen; nebstdem sind die zur Entrichtung der Gebühr verpflichteten Personen (§. 9) verbunden, dem Amte die zur Gebührenbemessung erforderlichen Nachweisungen und Behelfe zu überreichen. Auch die Gerichte haben dann auf Verlangen dem gedachten Amte die bei ihnen befindlichen Behelfe für diesen Zweck mitzutheilen.

d) Frist zur Anzeige und wem sie obliegt.

§. 8.

Die Anzeige bei dem Amte anzubringen, liegt ob:

1. Bei Geschäften, die im gebührenpflichtigen Inlande geschlossen wurden, innerhalb 8 Tagen nach dem Abschlusse des Geschäftes und zwar:

a) wenn es bei öffentlichen Behörden, Gerichten, Aemtern vorgenommen wurde, diesen Behörden, Gerichten, Aemtern;

b) wenn es vor einem Notare oder unter Mitwirkung eines Advocaten oder mit öffentlicher Beglaubigung aufgestellten Agenten oder Sachwalters geschlossen wurde, diesem Notare, Advocaten, Agenten, Sachwalter;

c) ausser den unter a) und b) bemerkten Fällen beiden Theilen.

2. Bei Geschäften, die ausserhalb des gebührenpflichtigen Inlandes geschlossen wurden, jedoch in demselben Wirksamkeit zu erhalten haben, binnen 30 Tagen, nachdem die darüber errichtete Rechtsurkunde in das gebührenpflichtige Inland gebracht wurde, demjenigen, an den sie im Inlande gelangt ist.

3. In den Fällen 1 und 2 auch vor Ablauf dieser Fristen denselben Personen, ehe von der Urkunde im Inlande ein ämtlicher Gebrauch gemacht, oder eine durch dieselbe übernommene Verbindlichkeit erfüllt oder im Grunde derselben eine andere rechtsverbindliche Handlung vorgenommen wird.

Die Beweisführung über die Beobachtung des vorgeschriebenen Zeitraumes liegt bei entstehenden Zweifeln dem Steuerpflichtigen ob. Der Letztere ist insbesondere in dem Falle zu dieser Beweisführung zu verhalten, wenn die Zeit der Ausfertigung der Urkunde auf derselben nicht deutlich angegeben ist.

e) Wem die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr oder die Haftung für dieselbe obliegt.

§. 9.

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr und die Haftung für dieselbe liegt, wenn eine Rechtsurkunde errichtet wurde, denjenigen Personen ob, welchen das Stämpel- und Taxgesetz vom 27. Jänner 1840 die Verpflichtung zur Entrichtung der Stämpelgebühr und die Haf-

działności za takowę obowiązuje. Przy ustnych interesach prawnych, obustronnie obowiązujących, obie strony niepodzielnie obowiązane są, które interes prawny zawarły; przy jednostronnie obowiązujących ustnych i piśmiennych, tylko ta strona, na czyją korzyść interes prawny zawarto. Druga strona za należytość o tyle tylko odpowiedzialną jest, o ile ona rzecz przed opłaceniem należytości nabywcy oddała. Nadto owe osoby, które wedle §. 8. niniejszego rozporządzenia do oznajmienia interesu prawnego, należytości podległego, obowiązane są, odpowiedzialnemi są za skutki szkodliwe, z zaniedbania onegoż wynikłe.

f) Uwolnienie osobiste.

§. 10.

Postanowienia ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. co do uwolnień osobistych, zastósowane być mają i na interesa prawne, przez które własność rzeczy nieruchomej przenosi się.

Jeżeli tedy w razie interesu prawnego obustronnie obowiązującego jedna z obu stron od należytości uwolnioną jest, na ten czas druga strona tylko połowę należytości opłacić winna; przeciwnie jeżeli w razie jednostronnie obowiązującego interesu prawnego sam nabywca od należytości wolnym jest, tedy interesowi prawnemu uwolnienie od należytości przysłuża. Jeżeli która z obu stron z dwóch lub więcej osób składa się, z których jedna uwolnienia od należytości używa, druga zaś nie, tedy uwolnienie od należytości tylko w miarę udziału w interesie, do osoby od należytości uwolnionej należącego, nastąpić ma.

Jeżeli udział ten nawet sposobem zbliżającym oznaczyć się nie daje, tedy osoby, do należytości zobowiązane, zupełną należytość opłacić winny są.

g) Ciążenie na rzeczy.

§. 11.

Należytość za przeniesienie własności rzeczy nieruchomej ciąży na rzeczy, stanowiącej przedmiot przeniesienia, i ma pierwszeństwo przed wszystkiemi należytościami z tytułów prawa prywatnego wynikającemi.

III. Szczególne postanowienia co do należytości za wciągnienia w księgi publiczne.

a) Ustanowienie wartości i wymierzenie należytości.

§. 12.

Należytość za wciągnienie praw rzeczonych do wartości stosująca się, od ogólnej wartości wszystkich na zasadzie jednej a tej samej prośby dla jednego a tego samego nabywcy w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu wciągnąć się mających praw, wszelakoż nigdy w mniejszej ilości jak 30 kr. wymierzać się ma.

Co do ustanowienia wartości rzeczy nieruchomych §. 5. niniejszego rozporządzenia, co do innych praw rzeczowych rozporządzenia względem wymierzenia nale-

tung dafür auferlegt. Bei zweiseitig verbindlichen mündlichen Rechtsgeschäften liegt die Verpflichtung beiden Theilen zur ungetheilten Hand ob, welche das Rechtsgeschäft eingegangen sind; bei einseitig verbindlichen mündlichen und schriftlichen nur demjenigen Theile, zu dessen Vortheil das Rechtsgeschäft geschlossen wurde. Der andere Theil haftet für die Gebühr nur in soferne, als er die Sache vor der Berichtigung der Gebühr dem Erwerber übergeben hat. Ueberdiess haften jene Personen, welchen nach §. 8 dieser Verordnung die Anzeige des gebührenpflichtigen Rechtsgeschäftes obliegt, für die aus der Unterlassung derselben entsprungenen nachtheiligen Folgen.

f) Persönliche Befreiung.

§. 10.

Die Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 über die persönlichen Befreiungen, sind auch auf die Rechtsgeschäfte, wodurch das Eigenthum einer unbeweglichen Sache übertragen wird, anzuwenden.

Ist hiernach im Falle eines zweiseitig verbindlichen Rechtsgeschäftes einer der beiden Theile gebührenfrei, so hat der andere Theil nur die Hälfte der Gebühr zu leisten; ist dagegen im Falle eines einseitig verbindlichen Rechtsgeschäftes der Erwerber selbst gebührenfrei, so kommt dem Rechtsgeschäfte die Gebührenfreiheit zu. Besteht bei dem Geschäfte einer der beiden Theile aus zwei oder mehreren Personen, deren eine die Gebührenfreiheit geniesst, die andere aber nicht, so hat die Gebührenfreiheit nur nach Massgabe des Antheiles an dem Geschäfte, welcher der gebührenfreien Person gehört, einzutreten.

Lässt sich dieser Theil auch nicht annäherungsweise bestimmen, so ist die volle Gebühr von den gebührenpflichtigen Personen zu entrichten.

g) Sachliche Haftung.

§. 11.

Die Gebühr für die Uebertragung des Eigenthums einer unbeweglichen Sache, haftet auf der Sache, welche den Gegenstand der Uebertragung ausmacht, und geht allen aus Privatrechtstiteln entspringenden Forderungen vor.

III. Besondere Bestimmungen über die Gebühr für Eintragungen in die öffentlichen Bücher.

a) Werthsbestimmung und Gebührenbemessung.

§. 12.

Die nach dem Werthe sich richtende Gebühr für die Eintragung dinglicher Rechte ist von dem Gesammtwerthe aller im Grunde eines und desselben Gesuches für einen und denselben Erwerber in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes einzutragenden Rechte, jedoch nie geringer als mit 30 kr. zu bemessen.

In Absicht auf die Werthsbestimmung unbeweglicher Sachen hat der §. 5 dieser Verordnung, in Absicht auf andere Sachenrechte haben die zur Bemessung der Stämpelgebühr im

żytości stęplowej w ustawie o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. zawarte, za prawidło służyć mają.

Wciągnienie jednego a tego samego prawa do więcej rzeczy nieruchomych w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu na zasadzie jednej a tej samej prośby nie nadaje żadnej innej pretensyi do należytości, jak gdyby wciągnienie dla jednej tylko rzeczy nieruchomej miejsce było miało. Jeżeliby zaś o takowe wciągnienie różnemi prośbami w tym samym lub w różnych czasach, albo w księgi różnych urzędów upraszano, tedy za wciągnienie każdego zezwolenia sądowego tego samego urzędu, do prowadzenia ksiąg publicznych postanowionego, lub różnych takowych sądów dochodzącego, stałą należytość 30 kr. opłacić należy, w suppozycyi, że względem pierwszorazowego wciągnienia prawa w księgi publiczne postanowieniom niniejszego rozporządzenia zadość uczyniono.

Wedle tego też i w tym przypadku zastósować się należy, jeżeli w ciągu sądowego postępowania spornego lub w drodze egzekucyjnej na rzecz strony spór wiodącej, już z prawem swem w księgi publiczne wciągnionej, wciągnienie dozwolono.

Gdzieby podług przepisów istniejących wciągnienie po upływie wyznaczonego czasu odnowionem być musiało, tam, jeżeli przez przeniesienie majątku, tym czasem zaszłe, nie nastąpiło zobowiązanie do opłacenia należytości podług wartości, za odnowienie praw, na zasadzie jednej a tej samej prośby, dla jednego a tego samego nabywcy, w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu wciągnionych, tylko stałą należytość 30 kr. opłacić należy.

Za wciągnienie podzielenia niepodzielnie wciągnionego prawa własności, użytkowania lub prawa użycia między wciągnionych spółuczestników tylko stałę należytość 30 kr. opłacić należy *).

---

*) Dla królestwa Lombardzko-Weneckiego i dla Dalmacyi §. 12. opiewa, jak następuje:

Należytość, wedle §. 3. niniejszego rozporządzenia opłacić się mająca, od ogólnej wartości wszystkich na zasadzie jednej a tej samej prośby dla jednego a tego samego nabywcy w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu wciągnąć się mających praw, wszelakoż nigdy w mniejszej ilości jak 1 liry 50 cent. lub 30 kr. wymierzać się ma.

Co do postanowienia wartości rzeczy nieruchomych §. 5. niniejszego rozporządzenia, co do innych praw rzeczowych rozporządzenia względem wymierzania należytości stęplowej w ustawie o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. zawarte, za prawidło służyć mają.

Wciągnienie jednego a tego samego prawa do więcej rzeczy nieruchomych w publiczne księgi jednego a tego samego urzędu na zasadzie jednej a tej samej prośby lub jednej a tej samej noty hypotecznej nie nadaje żadnego innego prawa do należytości, jak jeżeliby wciągnienie dla jednej tylko rzeczy nieruchomej miejsce było miało. Jeżeliby zaś o wciągnienie jednego a tego samego prawa różnemi prozbami lub notami hypotecznemi w tym samym lub w różnych czasach albo w księgi różnych urzędów upraszano, tedy za wciągnienie jednego a tego samego dozwolenia sądowego lub jednej a tej samej noty hypotecznej tylko stałą należytość 1 liry 50 cent. lub 30 kr. opłacić się winno, w supozycyi, że względem pierwszorazowego wciągnienia przepisowi §. 3. niniejszego rozporządzenia zadość uczyniono.

Wedle tego także i w tym przypadku stósować się winno, jeżeli w ciągu sądowego postępowania spornego lub w drodze egzekucyjnej na korzyść strony spór wiodącej, już z swojem prawem w księgi publiczne wciągnionej, wciągnienie dozwolono.

Za pojedyncze ponowienie wciągnienia, co dziesięć lat nastąpić mające, tylko stałą należytość 1 liry 50 cent. lub 30 kr. opłacić należy, przy czem jednak przepis §. 16. niniejszego rozporządzenia ścisle zachowanym być ma.

Za wciągnienie podzielenia niepodzielnie wciągnionego prawa własności, użytkowania lub prawa użycia między wciągnionych uczestników, tylko stałą należytość 1 liry 50 cent. lub 30 kr. opłacić należy.

Stämpel- und Taxgesetze vom 27. Jänner 1840 enthaltenen Anordnungen zur Richtschnur zu dienen.

Die Eintragung eines und desselben Rechtes auf mehreren unbeweglichen Sachen in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes im Grunde eines und desselben Gesuches begründet keinen andern Gebührenanspruch, als wenn die Eintragung nur auf Einer unbeweglichen Sache stattgefunden hätte. Wird jedoch eine solche Eintragung mittelst verschiedener Gesuche zugleich oder zu verschiedenen Zeiten oder in den Büchern verschiedener Aemter angesucht, so ist für die Eintragung jeder an daselbe zur Führung der öffentlichen Bücher bestellte Amt oder an verschiedene solche Aemter ergehenden gerichtlichen Bewilligung die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten, vorausgesetzt, dass für die erstmalige Eintragung des Rechtes in die öffentlichen Bücher den Bestimmungen dieser Verordnung Genüge geleistet wurde.

Hiernach ist auch in dem Falle vorzugehen, wenn im Zuge des gerichtlichen Streitverfahrens oder im Executionswege zu Gunsten eines streitenden Theiles, welcher bereits mit seinem Rechte in den öffentlichen Büchern eingetragen erscheint, eine Eintragung bewilligt wird.

Wo nach den bestehenden Vorschriften die Eintragung nach Verlauf einer bestimmten Zeit erneuert werden muss, ist, wenn nicht durch eine in der Zwischenzeit eingetretene Vermögensübertragung die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr nach dem Werthe eingetreten ist, für die Erneuerung der im Grunde eines und desselben Gesuches für einen und denselben Erwerber in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes eingetragenen Rechte bloss die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten.

Für die Eintragung der Theilung eines zur ungetheilten Hand eingetragenen Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unter die eingetragenen Theilhaber ist bloss die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten.

---

*) *Für das lombardisch-venetianische Königreich und Dalmatien lautet der §. 12 folgendermassen:*

Die nach §. 3 dieser Verordnung zu entrichtende Gebühr ist von dem Gesammtwerthe aller im Grunde eines und desselben Gesuches für einen und denselben Erwerber in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes einzutragenden Rechte, jedoch nie geringer als mit 1 Lira 50 Cent. oder 30 kr., zu bemessen.

In Absicht auf die Werthsbestimmung unbeweglicher Sachen hat der §. 3 dieser Verordnung, in Absicht auf andere Sachenrechte haben die zur Bemessung der Stämpelgebühr im Stämpel- und Taxgesetze vom 27. Jänner 1840 enthaltenen Anordnungen zur Richtschnur zu dienen.

Die Eintragung eines und desselben Rechtes auf mehreren unbeweglichen Sachen in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes im Grunde eines und desselben Gesuches oder einer und derselben Hypothekar-Note begründet keinen andern Gebührenanspruch, als wenn die Eintragung nur auf Einer unbeweglichen Sache stattgefunden hätte. Wird jedoch die Eintragung eines und desselben Rechtes mittelst verschiedener Gesuche oder Hypothekar-Noten zugleich oder zu verschiedenen Zeiten oder in den Büchern von verschiedenen Aemtern angesucht, so ist für die Eintragung einer und derselben gerichtlichen Bewilligung oder einer und derselben Hypothekar-Note nur die fixe Gebühr von 1 Lira 50 Cent. oder 30 kr. zu entrichten, vorausgesetzt, dass für die erstmalige Eintragung der Vorschrift des §. 3 dieser Verordnung Genüge geleistet wurde.

Hiernach ist auch in dem Falle vorzugehen, wenn im Zuge des gerichtlichen Streitverfahrens oder im Executionswege zu Gunsten eines streitenden Theiles, welcher bereits mit seinem Rechte in den öffentlichen Büchern eingetragen erscheint, eine Eintragung bewilligt wird.

Für die einfache Erneuerung der Eintragung, welche alle zehn Jahre zu geschehen hat, ist bloss die fixe Gebühr von 1 Lira 50 Cent. oder 30 kr. zu entrichten, wobei jedoch die Vorschrift des §. 16 dieser Verordnung genau zu beobachten ist.

Für die Eintragung der Theilung eines zur ungetheilten Hand eingetragenen Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unter die eingetragenen Theilhaber ist bloss die fixe Gebühr von 1 Lira 50 Cent. oder 30 kr. zu entrichten.

b) Zanotowanie należytości za prenotacyą.

§. 13.

Jeżeli prenotacyą osoba uzyskała, dla której zanotowanie należytości stęplowej w sporze prawnym względem prenotowanej pretensyi dozwolono, na ten czas i zanotowanie należytości za uproszoną prenotacyą miejsce ma.

c) Oznajmienie dozwolonych wciągnień.

§. 14.

Przy dozwoleniu wciągnienia w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych sąd urzędowi, do wymierzenia należytości ustanowionemu, odpis rezolucyi bezpośrednio doręczyć ma. Obowiązkiem jest urzędu, księgi publiczne prowadzącego, zaraz po przedsięwziętej czynności urzędowej rzeczonemu urzędowi udzielić wciągnione dokumenta i akta pomocne*).

d) Uprawnienie urzędu, wymierzanie przedsiębiorącego.

§. 15.

Urząd, wymierzanie należytości przedsiębrać mający, uprawnionym i obowiązanym jest, żądać wykazania, iż od prawnych interesów, prawnych i innych dokumentów o których wciągnienie idzie, należytości prawnie przepisane opłacone zostały, i takowe, jeżeliby przepisom zadość nie uczyniono a ukaranie nastąpić nie miało, następnie pobierać.

e) Wstąpienie zobowiązania do opłacenia należytości za wciągnienie, kto do tego zobowiązanym i odpowiedzialność za takowę.

§. 16.

Zobowiązanie do opłacenia należytości za wciągnienie tyle razy wstępuje, ile razy przeniesienia majątkowe rzeczy nieruchomej lub praw czyli pretensyi na niej zabezpieczonych albo ile razy wciągnienia nowych praw na samej rzeczy nieruchomej lub na prawach i pretensyach na niej w księgi zapisanych zachodzą, bez różnicy, czy o ich wciągnienie razem upraszano czy nie, i czy takowe tylko jednym lub więcej interesami prawnemi, jednym lub więcej dokumentami prawnemi uzasadnione zostały.

Do opłacenia należytości za wciągnienie praw realnych ten zobowiązanym jest, który takowych nabywa. Co do uwolnienia od należytości ważność mają postanowienia w §. 10. zawarte.

---

*) Dla królestwa Lombardzko-Weneckiego i dla Dalmacyi §. 14. opiewa, jak następuje:

Przy dozwoleniu wciągnienia w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych sąd lub urząd hypoteczny (notyfikowy) urzędowi, do wymierzania należytości ustanowionemu, odpis rezolucyi lub względnie certyfikatu hypotecznego bezpośrednio doręczyć powinien. Urząd, publiczne księgi prowadzący, obowiązany jest, zaraz po przedsięwziętej czynności urzędowej, rzeczonemu urzędowi wciągnione dokumenta i akta pomocne udzielić.

b) *Vormerkung der Pränotationsgebühren.*

§. 13.

Wird die Pränotation von einer Person erwirkt, welcher die Vormerkung der Stämpelgebühren für den Rechtsstreit über die pränotirte Forderung eingeräumt ist, so findet auch die Vormerkung der Gebühr für die angesuchte Pränotation Statt.

c) *Anzeige der bewilligten Eintragungen.*

§. 14.

*Bei Bewilligung einer Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Erwerbung dinglicher Rechte hat das Gericht dem zur Bemessung der Gebühr bestellten Amte eine Abschrift des Bescheides unmittelbar zuzufertigen. Dem Amte, welches die öffentlichen Bücher führt, liegt ob, sogleich nach vorgenommener Amtshandlung dem gedachten Amte die eingetragenen Urkunden und Behelfe mitzutheilen *).*

d) *Berechtigung des Amtes, welches die Bemessung vornimmt.*

§. 15.

Das Amt, welches die Bemessung der Gebühr vorzunehmen hat, ist berechtigt und verpflichtet, die Nachweisung zu fordern, dass von den Rechtsgeschäften, Rechts- und anderen Urkunden, um deren Eintragung es sich handelt, die gesetzlichen Gebühren entrichtet wurden, und dieselben, wenn den Vorschriften nicht Genüge geleistet worden wäre, und eine Bestrafung nicht einzutreten hat, nachträglich einzuheben.

e) *Eintritt der Verpflichtung zur Entrichtung der Eintragungsgebühr, wem sie obliegt, und Haftung für dieselbe.*

§. 16.

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Eintragungsgebühr tritt so oft ein, als Vermögensübertragungen der unbeweglichen Sache oder der darauf sicher gestellten Rechte, Forderungen oder Eintragungen neuer Rechte auf der unbeweglichen Sache selbst oder auf den darauf verbücherten Rechten und Forderungen sich ergeben, ohne Unterschied, ob deren Eintragung auf einmal angesucht wurde oder nicht, und ob dieselben nur durch ein oder mehrere Rechtsgeschäfte, durch eine oder mehrere Rechtsurkunden begründet wurden.

Zur Entrichtung der Gebühr für die Eintragung dinglicher Rechte ist derjenige verpflichtet, der dieselbe erwirbt. In Absicht auf die Gebührenfreiheit gelten die im §. 10 enthaltenen Bestimmungen.

---

*) *Für das lombardisch-venetianische Königreich und Dalmatien lautet der §. 14 folgendermassen:*
Bei Bewilligung einer Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Erwerbung dinglicher Rechte hat das Gericht oder das Hypotheken- (Notificen-) Amt dem zur Bemessung der Gebühr bestellten Amte eine Abschrift des Bescheides oder bezüglich des Hypothekar-Certificats unmittelbar zuzufertigen. Dem Amte, welches die öffentlichen Bücher führt, liegt es ob, sogleich nach vorgenommener Amtshandlung dem gedachten Amte die eingetragenen Urkunden und Behelfe mitzutheilen.

Sędzia, wciągnienie dozwalający i urząd, wciągnienie przedsiębiorący, za szkodliwe skutki, z zaniedbania udzielenia w §. 14. rozporządzonego wynikłe, odpowiedzialnymi są.

f) Ciążenie na rzeczy.

§. 17.

Należytość od wciągnienia w księgi publiczne ciąży na prawie realnem przez wciągnienie nabytem, na którem oraz takowa pierwszeństwo ma przed wszystkiemi pretensyami z prywatnych tytułów prawnych wynikającemi.

IV. Postanowienia spólne.

a) Spłacenie należytości.

§. 18.

Spłacenie przepisanych należytości nastąpić ma, skoro o tem do opłacenia należytości obowiązany przez urząd ku temu przeznaczony wiadomość otrzymał, a to:

a) w przypadkach, w których należytość stęplowa nad 20 złt. r. (w królestwie Lombardzko-Weneckiem 60 lir) opłacaną być ma i dokument urzędowi przedłożono, tenże wypadającą należytość stęplową podatkującemu ustnie oznajmia, który takową natychmiast gotówką złożyć winien.

Jeżeli wszystkie wygotowania jednego a tego samego dokumentu prawnego wprzeciągu terminów w §. 8. wymienionych urzędowi przedłożono, tedy, wyjąwszy weksle, dozwala się, ażeby tylko za pierwsze dwa egzemplarze należytość stęplowa podług wymiaru wedle skali opłaconą, reszta egzemplarzów zaś stęplem na pojedyncze odpisy urzędowe ustanowionym, zaopatrzoną być mogła.

b) we wszystkich innych przypadkach wymierzenie należytości do opłacenia podatku zobowiązanemu piśmiennie oznajmia się.

b) Zażalenia i tór instancyi.

§. 19.

Jeżeli podatkujący przez wymierzenie mniema się być ukrzywdzonym, tedy takowy swe zażalenie podać może do wyższej władzy, sprawami co do dochodów niestałych kierującej, lubo przez to złożenie zatrzymanem być nie może. Najwyższe roztrzygnięcie takowych zażaleń w zwyczajnym torze rekursu do ministerstwa finansów należy. Ani co do kwestyi, czy należytość opłacona być ma czy nie, ani też co do wymiaru tejże, sądowe postępowanie miejsce ma.

c) Ściągnienie należytości.

§. 20.

Jeżeli należytość w przeciągu dni 30, rachując od dnia ustnie lub piśmiennie podatkującemu oznajmionej powinności, nie spłacono, tedy ta przez urząd poborczy drogą egzekucyjną ściągnioną być może, a dłużnik obowiązanym jest oprócz należytości także jeszcze i koszta ściągnienia wynagrodzić.

Der Richter, welcher die Eintragung bewilligt und das Amt, welches die Eintragung vornimmt, haften für die aus der Unterlassung der im §. 14 angeordneten Mittheilung entsprungenen nachtheiligen Folgen.

f) Sächliche Haftung.

§. 17.

Die Gebühr von der Eintragung in die öffentlichen Bücher haftet auf dem durch die Eintragung erworbenen dinglichen Rechte und geht auf demselben allen aus Privatrechtstiteln entspringenden Forderungen vor.

IV. Gemeinschaftliche Bestimmungen.

a) Einzahlung der Gebühren.

§. 18.

Die Einzahlung der vorgeschriebenen Gebühren hat zu geschehen, sobald dieselbe dem Gebührenpflichtigen durch das hiezu bestimmte Amt zur Kenntniss gebracht wird, und zwar:

a) In den Fällen, in welchen eine höhere Stämpelgebühr als von 20 fl. (im lombardisch-venetianischen Königreiche 60 Lire) zu entrichten ist, und die Urkunde dem Amte vorgelegt wird, macht dieses die entfallende Stämpelgebühr dem Steuerpflichtigen mündlich bekannt und ist dieselbe von ihm sogleich bar zu erlegen.

Werden alle Ausfertigungen einer und derselben Rechtsurkunde innerhalb der im §. 8 gedachten Fristen dem Amte vorgelegt, so ist mit Ausnahme der Wechsel gestattet, dass nur für die ersten zwei Exemplare die Stämpelgebühr nach dem scalamässigen Ausmasse entrichtet, die übrigen Exemplare aber mit dem für einfache ämtliche Abschriften festgesetzten Stämpel versehen werden dürfen.

b) In allen anderen Fällen wird die Gebührenbemessung dem Steuerpflichtigen schriftlich bekannt gemacht.

b) Beschwerdeführung, Instanzenzug.

§. 19.

Hält sich der Steuerpflichtige durch die Bemessung beschwert, so kann er seine Beschwerde bei der die Gefällsangelegenheiten leitenden höheren Behörde anbringen, ohne dass jedoch dadurch der Erlag gehemmt werden kann. Die oberste Entscheidung über solche Beschwerden steht im gehörigen Zuge des Recurses dem Finanzministerium zu. Weder über die Frage, ob eine Gebühr zu entrichten ist oder nicht, noch über das Ausmass derselben findet ein gerichtliches Verfahren Statt.

c) Gebühreneintreibung.

§. 20.

Ist die Gebühr innerhalb 30 Tagen vom Tage der mündlich oder schriftlich dem Steuerpflichtigen bekannt gemachten Schuldigkeit an gerechnet, nicht eingezahlt worden, so kann sie von der Steuerbehörde auf dem Executionswege eingebracht werden, und der Schuldner ist verpflichtet, ausser der Gebühr auch noch die Kosten der Einbringung zu vergüten.

d) Poświadczenie opłaty.

§. 21.

Uczyniona wypłata należytości, jeżeli względem interesu prawnego dokument sporządzono i takowy przedłożono, na każdym egzemplarzu onegoż zanotowaną będzie a poświadczenie to za dowód służy, że podatek przepisany rzeczywiście opłaconym został.

W innych przypadkach opłacającemu kwit udziela się.

e) Zwrócenie opłaty nienależytej.

§. 22.

Jeżeliby kto przez błąd lub pochybę rachunkową wyższą jak przepisaną ilość zapłacił, na ten czas zwrócenia ilości opłaconej w przeciągu trzech lat po nastąpionej wypłacie żądać można.

V. Postanowienie karne.

a) Pokrzywdzenia dochodów niestałych.

§. 23.

Jeżeliby zaniedbano dokument stęplowi podległy, od którego z powodu wielkości kwoty stęplowej należytość u urzędu do pobierania przeznaczonego opłacona być ma, temuż urzędowi w przeciągu czasu przepisanego przedłożyć, lub oznajmienie o interesie prawnym, od którego należytość podług odsetków wartości opłacona być ma, w przeciągu terminu, do oznajmienia ustanowionego, do urzędu do odbierania przeznaczonego podać, tedy zaniedbanie takowe jako pokrzywdzenie dochodów niestałych ukaranem być ma.

Za pokrzywdzenie dochodów niestałych dalej uważać się ma: jeżeli w dokumencie, od którego stępel podług wartości pieniężnej przedmiotu stosuje się, albo którego treść wymierzeniu należytości za podstawę służyć ma, nieprawdziwość, w skutek której podatek niżej wymiaru przepisanego wypada, bezpośrednio lub przez odwołanie się na inne dokumenta lub pisma, podano, albo jeżeli ogólnie w podaniach, podług których wymierzenie należytości stosuje się, nieprawdziwość namienionego rodzaju zaniesiono.

b) Postanowienie kar na pokrzywdzenia dochodów niestałych w należytościach gotówką opłacać się mających.

§. 24.

Pokrzywdzenia dochodów niestałych w należytościach, w skutek niniejszego rozporządzenia u urzędu do pobierania ustanowionego a nie przez stępel opłacać się mających, podlegają postępowaniu podług ustawy karnej na przestąpienia co do dochodów niestałych. Takowe pokrzywdzenia dochodów niestałych jako ciężkie przestępstwa co do dochodów niestałych uważane i w trój- aż do sześcionasóbnej ilości, o którą należytość ukrócono lub na niebezpieczeństwo ukrócenia wystawiono, ukarane być mają.

d) *Bestätigung der Berichtigung.*

§. 21.

Die geschehene Gebührenberichtigung wird, wenn über das Rechtsgeschäft eine Urkunde errichtet wurde und dieselbe vorliegt, auf jedem Exemplare derselben angemerkt und diese Bestätigung dient zum Beweise, dass die vorgeschriebene Abgabe wirklich berichtigt worden sei.

In andern Fällen wird dem Zahlenden eine Quittung ertheilt.

e) *Zurückstellung des ungebührlich Berichtigten.*

§. 22.

In soferne durch einen Irrthum oder einen Rechnungsverstoss Jemand einen höhern als den vorschriftmässigen Betrag bezahlt hätte, so kann die Zurückstellung des ungebührlich entrichteten Betrages innerhalb des Zeitraumes von drei Jahren nach der erfolgten Zahlung gefordert werden.

V. Strafbestimmungen.

a) *Gefällsverkürzungen.*

§. 23.

Wird unterlassen, eine stämpelpflichtige Urkunde, für welche wegen der Grösse des Stämpelbetrages die Gebühr bei dem zur Einhebung bestimmten Amte zu entrichten ist, diesem Amte innerhalb des vorgezeichneten Zeitraumes vorzulegen oder die Anzeige von einem Rechtsgeschäfte, wovon die Gebühr nach Procenten des Werthes zu entrichten ist, innerhalb der festgesetzten Anmeldungsfrist bei dem zur Empfangnahme bestimmten Amte einzubringen, so ist diese Unterlassung als Gefällsverkürzung zu bestrafen.

Als Gefällsverkürzung ist ferner anzusehen: wenn in einer Urkunde, für welche der Stämpel nach dem Geldwerthe des Gegenstandes sich richtet oder deren Inhalt der Bemessung einer Gebühr zum Masstabe zu dienen hat, eine Unrichtigkeit, zufolge welcher die Abgabe unter dem vorschriftmässigen Ausmasse entfällt, unmittelbar oder durch Berufung auf andere Urkunden oder Schriften, angegeben, oder wenn überhaupt in den Angaben, nach denen sich die Bemessung der Gebühr richtet, eine Unrichtigkeit der bemerkten Art vorgebracht worden ist.

b) *Strafbestimmung für Gefällsverkürzungen der bar zu entrichtenden Gebühren.*

§. 24.

Die Gefällsverkürzungen der Gebühren, die zufolge der gegenwärtigen Verordnung bei dem zur Einhebung bestellten Amte und nicht durch den Stämpel zu entrichten sind, unterliegen der Behandlung nach dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen. Diese Gefällsverkürzungen sind als schwere Gefällsübertretungen zu behandeln und mit dem 3 bis 6fachen des Betrages, um den die Gebühr verkürzt oder der Gefahr der Verkürzung ausgesetzt wurde, zu bestrafen.

c) Doniesienie i nagroda za takowe.

§. 25.

Względem podawania doniesień o przestąpieniach niniejszego rozporządzenia, względem postępowania na takowe doniesienia, tudzież względem nagród dla donosicieli i imaczów, przepisy ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. zastósowane być mają.

Skale

dla wszystkich krajów koronnych, w których najwyższy patent o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. w wykonaniu stoi, wyjąwszy królestwo Lombardzko-Weneckie.

Skala I.

na weksle.

			do	100	zł.r.	—	zł.r.	3	kr.
nad	100	zł.r.	„	200	„	—	„	6	„
„	200	„	„	350	„	—	„	10	„
„	350	„	„	500	„	—	„	15	„
„	500	„	„	1.000	„	—	„	30	„
„	1.000	„	„	1.500	„	—	„	45	„
„	1.500	„	„	2.000	„	1	„	—	„
„	2.000	„	„	4.000	„	2	„	—	„
„	4.000	„	„	6.000	„	3	„		„
„	6.000	„	„	8.000	„	4	„	—	„
„	8.000	„	„	10.000	„	5	„	—	„
„	10.000	„	„	12.000	„	6	„	—	„
„	12.000	„	„	16.000	„	8	„	—	„
„	16.000	„	„	20.000	„	10	„	—	„
„	20.000	„	„	24.000	„	12	„	—	„
„	24.000	„	„	28.000	„	14	„	—	„
„	28.000	„	„	32.000	„	16	„	—	„
„	32.000	„	„	36.000	„	18	„	—	„
„	36.000	„	„	40.000	„	20	„	—	„

nad 40.000 złt. r. od każdych 2.000 złt. r. opłacać się ma należytość po 1 złt. r. więcej. przy czem ilości niżej 2.000 złt. r. jako pełne uważają się.

Skala II.

na inne dokumenta podług wartości przedmiotu stęplowi podległe z wyłączeniem tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych.

			do	20	zł.r.	—	zł.r.	3	kr.
nad	20	zł.r.	„	40	„	—	„	6	„
„	40	„	„	70	„	—	„	10	„
„	70	„	„	100	„	—	„	15	„
„	100	„	„	200	„	—	„	30	„
„	200	„	„	300	„	—	„	45	„
„	300	„	„	400	„	1	„	—	„
„	400	„	„	800	„	2	„	—	„
„	800	„	„	1.200	„	3	„	—	„
„	1.200	„	„	1.600	„	4	„	—	„
„	1.600	„	„	2.000	„	5	„	—	„
„	2.000	„	„	2.400	„	6	„	—	„
„	2.400	„	„	3.200	„	8	„	—	„
„	3.200	„	„	4.009	„	10	„	—	„
„	4.000	„	„	4.800	„	12	„	—	„
„	4.800	„	„	5.600	„	14	„	—	„
„	5.600	„	„	6.400	„	16	„	—	„
„	6.400	„	„	7.200	„	18	„	—	„
„	7.200	„	„	8.000	„	20	„	—	„

nad 8.000 złt. r. od każdych 400 złt. r. opłacać się ma należytość po 1 złt. r. więcej. przy czem ilości niżej 400 złt. r. jako pełne uważają się.

c) *Anzeigen und deren Belohnung.*

§. 25.

In Betreff der Anbringung von Anzeigen der Uebertretungen dieser Verordnung, des Verfahrens über solche Anzeigen und rücksichtlich der Belohnungen der Anzeiger und Ergreifer, haben die Vorschriften des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 Anwendung zu finden.

Scalen

für alle Kronländer, in welchen das allerhöchste Stämpel- und Taxpatent vom 27. Jänner 1840 Wirksamkeit hat, mit Ausschluss des lombardisch-venetianischen Königreiches.

Scala I

für Wechsel

		bis	100 fl.	— fl.	3 kr.
über	100 fl.	„	200 „	— „	6 „
„	200 „	„	350 „	— „	10 „
„	350 „	„	500 „	— „	15 „
„	500 „	„	1.000 „	— „	30 „
„	1.000 „	„	1.500 „	— „	45 „
„	1.500 „	„	2.000 „	1 „	— „
„	2.000 „	„	4.000 „	2 „	— „
„	4.000 „	„	6.000 „	3 „	— „
„	6.000 „	„	8.000 „	4 „	— „
„	8.000 „	„	10.000 „	5 „	— „
„	10.000 „	„	12.000 „	6 „	— „
„	12.000 „	„	16.000 „	8 „	— „
„	16.000 „	„	20.000 „	10 „	— „
„	20.000 „	„	24.000 „	12 „	— „
„	24.000 „	„	28.000 „	14 „	— „
„	28.000 „	„	32.000 „	16 „	— „
„	32.000 „	„	36.000 „	18 „	— „
„	36.000 „	„	40.000 „	20 „	— „

über 40.000 fl. ist von je 2.000 fl. eine Mehrgebühr von 1 fl. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 2.000 fl. für voll anzunehmen ist.

Scala II

für andere nach dem Werthe des Gegenstandes stämpelpflichtige Urkunden mit Ausschluss jener der Uebertragung des Eigenthums unbeweglicher Sachen

		bis	20 fl.	— fl.	3 kr.
über	20 fl.	„	40 „	— „	6 „
„	40 „	„	70 „	— „	10 „
„	70 „	„	100 „	— „	15 „
„	100 „	„	200 „	— „	30 „
„	200 „	„	300 „	— „	45 „
„	300 „	„	400 „	1 „	— „
„	400 „	„	800 „	2 „	— „
„	800 „	„	1.200 „	3 „	— „
„	1.200 „	„	1.600 „	4 „	— „
„	1.600 „	„	2.000 „	5 „	— „
„	2.000 „	„	2.400 „	6 „	— „
„	2.400 „	„	3.200 „	8 „	— „
„	3.200 „	„	4.000 „	10 „	— „
„	4.000 „	„	4.800 „	12 „	— „
„	4.800 „	„	5.600 „	14 „	— „
„	5.600 „	„	6.400 „	16 „	— „
„	6.400 „	„	7.200 „	18 „	— „
„	7.200 „	„	8.000 „	20 „	— „

über 8.000 fl. ist von je 400 fl. eine Mehrgebühr von 1 fl. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 400 fl. als voll anzunehmen ist.

Skale
dla królestwa Lombardzko-Weneckiego.

Skala I.
na weksle

		do	300 lir	— lir	15 ct.
nad	300 lir	„	600 „	— „	30 „
„	600 „	„	1.050 „	— „	50 „
„	1.050 „	„	1.500 „	— „	75 „
„	1.500 „	„	3.000 „	1 „	50 „
„	3.000 „	„	4.500 „	2 „	25 „
„	4.500 „	„	6.000 „	3 „	— „
„	6.000 „	„	12.000 „	6 „	— „
„	12.000 „	„	18.000 „	9 „	— „
„	18.000 „	„	24.000 „	12 „	— „
„	24.000 „	„	30.000 „	15 „	— „
„	30.000 „	„	36.000 „	18 „	— „
„	36.000 „	„	48.000 „	24 „	— „
„	48.000 „	„	60.000 „	30 „	— „
„	60.000 „	„	72.000 „	36 „	— „
„	72.000 „	„	84.000 „	42 „	— „
„	84.000 „	„	96.000 „	48 „	— „
„	96.000 „	„	108.000 „	54 „	— „
„	108.000 „	„	120.000 „	60 „	— „

nad **120.000** lir za każde **6.000** lir należytość po **3** liry więcej opłacać należy, przy czem resztująca ilość niżej **6.000** lir za pełną uważać się ma.

Skala II.
na inne dokumenta, podług wartości przedmiotu stęplowi podległe, z wyłączeniem tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych.

		do	60 lir	— lir	15 ct.
nad	60 lir	„	120 „	— „	30 „
„	120 „	„	210 „	— „	50 „
„	210 „	„	300 „	— „	75 „
„	300 „	„	600 „	1 „	50 „
„	600 „	„	900 „	2 „	25 „
„	900 „	„	1.200 „	3 „	— „
„	1.200 „	„	2.400 „	6 „	— „
„	2.400 „	„	3.600 „	9 „	— „
„	3.600 „	„	4.800 „	12 „	— „
„	4.800 „	„	6.000 „	15 „	— „
„	6.000 „	„	7.200 „	18 „	— „
„	7.200 „	„	9.600 „	24 „	— „
„	9.600 „	„	12.000 „	30 „	— „
„	12.000 „	„	14.400 „	36 „	— „
„	14.400 „	„	16.800 „	42 „	— „
„	16.800 „	„	19.200 „	48 „	— „
„	19.200 „	„	21.600 „	54 „	— „
„	21.600 „	„	24.000 „	60 „	— „

nad **24.000** lir za każde **1.200** lir należytość po **3** liry więcej opłacać należy, przy czem resztująca ilość niżej **6.000** lir za pełną uważać się ma.

Postanowienie.

1. Wymiarowi należytości podług skali I. podlegają weksle:

a) wystawione w kraju tutejszym należytościom podległym, a w sześć miesięcy lub w krótszym czasie, rachując od dnia wystawienia, wypłatne;

b) wystawione w kraju tutejszym od należytości wolnym, do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, a nie później jak w sześć miesięcy, rachując od dnia wystawienia, w kraju tutejszym wypłatne;

c) w kraju cudzym wystawione, do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, a nie później jak w 12 miesięcy, rachując od dnia wystawienia, w kraju tutejszym należytościom podległym wypłatne.

2. Im Auslande ausgestellte und im Auslande zahlbare Wechsel sind gebührenfrei.

3. Wechsel auf Sicht, zu deren Präsentation keine Frist oder doch ein Zeitraum von nicht mehr als 6 Monaten für die im Inlande und 12 Monaten für die im Auslande ausgestellten Wechsel bedungen ist, unterliegen bei ihrer Ausstellung oder nach ihrer Uebertragung in das gebührenpflichtige Inland den für Wechsel, die auf bestimmte Zeit ausgestellt sind, geltenden Bestimmungen.

Wird jedoch ein Wechsel auf Sicht, wenn er im gebührenpflichtigen oder gebührenfreien Inlande ausgestellt ist, binnen 6 Monaten, und wenn er im Auslande ausgestellt ist, binnen 12 Monaten, vom Tage der Ausstellung an gerechnet, nicht zur Zahlung präsentirt, so ist mit Ablauf dieser Zeiträume derjenige Betrag, um welchen bei Anwendung der Scala II die Gebühr für den Wechsel höher entfallen wäre, zu entrichten.

4. Die Secunda- und Tertia-Wechsel unterliegen derjenigen Gebühr, welcher das erste Wechsel-Exemplar unterliegt.

5. Werden Wechsel prolongirt, so ist für jede Prolongation, welche nach dem Unterschiede, ob der Wechsel im In- oder Auslande ausgestellt wurde, 6 oder 12 Monate nicht überschreitet, immer wieder dieselbe Gebühr zu entrichten. Ueberschreitet jedoch die Prolongation diese Fristen, so ist die Gebühr nach Scala II zu entrichten.

6. Ist die durch den Wechsel begründete wechselmässige Verpflichtung erloschen, oder wird ein Wechsel zur Erlangung eines Hypothekar-Rechtes intabulirt oder pränotirt, und wurde dafür die Gebühr bloss nach der Scala I oder nach dem Ausmasse des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 entrichtet, so ist derjenige Betrag, um welchen die entrichtete Gebühr gegen das in der Scala II festgesetzte Gebührenausmass geringer ist, zu bezahlen.

7. Die im Auslande oder im gebührenfreien Inlande ausgestellten und in das gebührenpflichtige Inland übertragenen, daselbst der Stämpelpflicht unterliegenden Wechsel müssen längstens binnen 30 Tagen nach ihrer Uebertragung ins gebührenpflichtige Inland, jedenfalls aber ehe ein Accept, ein Giro oder anderes Indossament darauf angesetzt, die Zahlung gefordert oder ein Protest erhoben wird, der Gebührenentrichtung nach den gegenwärtigen Bestimmungen unterzogen werden.

Für Wechsel, welche vor dem 15. März 1850 aus dem Auslande oder dem gebührenfreien Inlande in das gebührenpflichtige Inland übertragen wurden, hat diese Verpflichtung mit der Aenderung zu gelten, dass die hier festgesetzte dreissigtägige Frist vom 15. März 1850 an, zu laufen beginnt.

8. Die Scala I hat auch auf jene Urkunden in Anwendung zu kommen, für welche die Anwendung des Wechselstämpels als Begünstigung ausnahmsweise bisher gestattet wurde.

9. Die Bemessung der Stämpelgebühr nach der Scala II hat für alle nicht unter 1, 2, 3 begriffenen Wechsel und für Urkunden, bei denen sich der Stämpel gesetzlich nach dem Werthe des Gegenstandes richtet, ausser jenen über die Uebertragung des Eigenthumes einer unbeweglichen Sache (§. 2 dieser Vorschrift) stattzufinden.

Krauss *m. p.*

2. Weksle w kraju cudzym wystawione i w kraju cudzym wypłatne od należytości wolne są.

3. Weksle za okazaniem, do których prezentacyi żadnego terminu nie zawarowano albo też termin nie nad 6 miesięcy dla wekslów w kraju tutejszym a nie nad 12 miesięcy dla wekslów w kraju cudzym wystawionych zawarowano, podlegają przy ich wystawieniu lub po ich przeniesieniu do kraju tutejszego należytościom podległego, postanowieniom co do wekslów, na czas pewny wystawionych, moc mającym.

Jeżeliby weksel za okazaniem, w kraju tutejszym należytościom podległym lub od należytości wolnym wystawiony, w ciągu 6 miesięcy, a w kraju cudzym wystawiony, w ciągu 12 miesięcy, rachując od dnia wystawienia, do wypłaty prezentowanym nie został, tedy z upływem tychże terminów ta ilość opłacona być ma, o którąby należytość za weksel przy zastósowaniu skali II. wyżej wypadała.

4. Sekunda- i tercya-weksle podlegają tej należytości, jakiej pierwszy egzemplarz wekslu podlega.

5. Jeżeli weksel prolongowano, tedy za każdą prolongacyą, która wedle różnicy, czy weksel w kraju tutejszym czy cudzym wystawiono, 6 lub 12 miesięcy nie przenosi, zawsze znowu ta sama należytość opłacona być ma. Jeżeli zaś prolongacya te termina przekracza, tedy należytość podług skali II. opłacona być ma.

6. Jeżeli zobowiązanie wekslowe, przez weksel utworzone, ustało, lub jeżeli weksel w celu osiągnienia prawa hypotecznego intabulowano lub prenotowano, i jeżeli za to należytość tylko podług skali I. lub podług wymiaru ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. opłacono, tedy zapłacić się ma ta ilość, o którą należytość opłacona mniejszą jest, jak wymiar należytości w skali II. ustanowiony.

7. Weksle w kraju cudzym lub w kraju tutejszym od należytości wolnym wystawione a do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, w tymże obowiązkowi stęplowemu podpadające, najdalej w przeciągu dni 30 po przeniesieniu onychże do kraju tutejszego należytościom podległego, w każdym razie zaś nim akcept, giro lub inny indosament na nich umieszczono, wypłaty żądano lub protest podniesiono, opłacie należytości podług postanowień teraźniejszych poddane być muszą.

Do wekslów przed 15. Marca 1850. z kraju cudzego lub kraju tutejszego od należytości wolnego do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesionych zobowiązanie to z tą zmianą stosuje się, iż ustanowiony tu termin trzydziestodniowy, od 15. Marca 1850 bieżeć poczyna.

8. Skala I. także i do tych dokumentów zastósowaną być ma, dla których zastósowanie stęplu wekslowego jako uwzględnienie wyjątkowo dotąd dozwolonem było.

9. Wymierzenie należytości stęplowej podług skali II. do wszystkich nie pod 1, 2, 3. zawartych wekslów i innych dokumentów, od których się stępel wedle przepisu do wartości przedmiotu stosuje, oprócz dokumentów tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomej (§. 2. niniejszego przepisu), zastósowanie mieć powinno.

Krauss m. p.

2. *Im Auslande ausgestellte und im Auslande zahlbare Wechsel sind gebührenfrei.*

3. *Wechsel auf Sicht, zu deren Präsentation keine Frist oder doch ein Zeitraum von nicht mehr als 6 Monaten für die im Inlande und 12 Monaten für die im Auslande ausgestellten Wechsel bedungen ist, unterliegen bei ihrer Ausstellung oder nach ihrer Uebertragung in das gebührenpflichtige Inland den für Wechsel, die auf bestimmte Zeit ausgestellt sind, geltenden Bestimmungen.*

Wird jedoch ein Wechsel auf Sicht, wenn er im gebührenpflichtigen oder gebührenfreien Inlande ausgestellt ist, binnen 6 Monaten, und wenn er im Auslande ausgestellt ist, binnen 12 Monaten, vom Tage der Ausstellung an gerechnet, nicht zur Zahlung präsentirt, so ist mit Ablauf dieser Zeiträume derjenige Betrag, um welchen bei Anwendung der Scala II die Gebühr für den Wechsel höher entfallen wäre, zu entrichten.

4. *Die Secunda- und Tertia-Wechsel unterliegen derjenigen Gebühr, welcher das erste Wechsel-Exemplar unterliegt.*

5. *Werden Wechsel prolongirt, so ist für jede Prolongation, welche nach dem Unterschiede, ob der Wechsel im In- oder Auslande ausgestellt wurde, 6 oder 12 Monate nicht überschreitet, immer wieder dieselbe Gebühr zu entrichten. Ueberschreitet jedoch die Prolongation diese Fristen, so ist die Gebühr nach Scala II zu entrichten.*

6. *Ist die durch den Wechsel begründete wechselmässige Verpflichtung erloschen, oder wird ein Wechsel zur Erlangung eines Hypothekar-Rechtes intabulirt oder pränotirt, und wurde dafür die Gebühr bloss nach der Scala I oder nach dem Ausmasse des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 entrichtet, so ist derjenige Betrag, um welchen die entrichtete Gebühr gegen das in der Scala II festgesetzte Gebührenausmass geringer ist, zu bezahlen.*

7. *Die im Auslande oder im gebührenfreien Inlande ausgestellten und in das gebührenpflichtige Inland übertragenen, daselbst der Stämpelpflicht unterliegenden Wechsel müssen längstens binnen 30 Tagen nach ihrer Uebertragung ins gebührenpflichtige Inland, jedenfalls aber ehe ein Accept, ein Giro oder anderes Indossament darauf angesetzt, die Zahlung gefordert oder ein Protest erhoben wird, der Gebührenentrichtung nach den gegenwärtigen Bestimmungen unterzogen werden.*

Für Wechsel, welche vor dem 15. März 1850 aus dem Auslande oder dem gebührenfreien Inlande in das gebührenpflichtige Inland übertragen wurden, hat diese Verpflichtung mit der Aenderung zu gelten, dass die hier festgesetzte dreissigtägige Frist vom 15. März 1850 an, zu laufen beginnt.

8. *Die Scala I hat auch auf jene Urkunden in Anwendung zu kommen, für welche die Anwendung des Wechselstämpels als Begünstigung ausnahmsweise bisher gestattet wurde.*

9. *Die Bemessung der Stämpelgebühr nach der Scala II hat für alle nicht unter 1, 2, 3 begriffenen Wechsel und für Urkunden, bei denen sich der Stämpel gesetzlich nach dem Werthe des Gegenstandes richtet, ausser jenen über die Uebertragung des Eigenthumes einer unbeweglichen Sache (§. 2 dieser Vorschrift) stattzufinden.*

Krauss *m. p.*

2. Weksle w kraju cudzym wystawione i w kraju cudzym wypłatne od należytości wolne są.

3. Weksle za okazaniem, do których prezentacyi żadnego terminu nie zawarowano albo też termin nie nad 6 miesięcy dla wekslów w kraju tutejszym a nie nad 12 miesięcy dla wekslów w kraju cudzym wystawionych zawarowano, podlegają przy ich wystawieniu lub po ich przeniesieniu do kraju tutejszego należytościom podległego, postanowieniom co do wekslów, na czas pewny wystawionych, moc mającym.

Jeżeliby weksel za okazaniem, w kraju tutejszym należytościom podległym lub od należytości wolnym wystawiony, w ciągu 6 miesięcy, a w kraju cudzym wystawiony, w ciągu 12 miesięcy, rachując od dnia wystawienia, do wypłaty prezentowanym nie został, tedy z upływem tychże terminów ta ilość opłacona być ma, o którąby należytość za weksel przy zastósowaniu skali II. wyżej wypadała.

4. Sekunda- i tercya-weksle podlegają tej należytości, jakiej pierwszy egzemplarz wekslu podlega.

5. Jeżeli weksel prolongowano, tedy za każdą prolongacyą, która wedle różnicy, czy weksel w kraju tutejszym czy cudzym wystawiono, 6 lub 12 miesięcy nie przenosi, zawsze znowu ta sama należytość opłacona być ma. Jeżeli zaś prolongacya te termina przekracza, tedy należytość podług skali II. opłacona być ma.

6. Jeżeli zobowiązanie wekslowe, przez weksel utworzone, ustało, lub jeżeli weksel w celu osiągnienia prawa hypotecznego intabulowano lub prenotowano, i jeżeli za to należytość tylko podług skali I. lub podług wymiaru ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. opłacono, tedy zapłacić się ma ta ilość, o którą należytość opłacona mniejszą jest, jak wymiar należytości w skali II. ustanowiony.

7. Weksle w kraju cudzym lub w kraju tutejszym od należytości wolnym wystawione a do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, w tymże obowiązkowi stęplowemu podpadające, najdalej w przeciągu dni 30 po przeniesieniu onychże do kraju tutejszego należytościom podległego, w każdym razie zaś nim akcept, giro lub inny indosament na nich umieszczono, wypłaty żądano lub protest podniesiono, opłacie należytości podług postanowień teraźniejszych poddane być muszą.

Do wekslów przed 15. Marca 1850. z kraju cudzego lub kraju tutejszego od należytości wolnego do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesionych zobowiązanie to z tą zmianą stosuje się, iż ustanowiony tu termin trzydziestodniowy, od 15. Marca 1850 bieżeć poczyna.

8. Skala I. także i do tych dokumentów zastósowaną być ma, dla których zastósowanie stęplu wekslowego jako uwzględnienie wyjątkowo dotąd dozwolonem było.

9. Wymierzenie należytości stęplowej podług skali II. do wszystkich nie pod 1, 2, 3. zawartych wekslów i innych dokumentów, od których się stępel wedle przepisu do wartości przedmiotu stosuje, oprócz dokumentów tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomej (§. 2. niniejszego przepisu), zastósowanie mieć powinno.

Krauss m. p.